R 5903 (page 166)

மக்கெதோனியாவிலிருந்து வேண்டுகோள்

THE PHILIPPIAN JAILER

``அங்கே இராத்திரியிலே பவுலுக்கு ஒரு தரிசனம் உண்டாயிற்று; அதென்னவெனில், மகெதோனியா தேசத்தான் ஒருவன் வந்துநின்று: நீர் மகெதோனியாவுக்கு வந்து எங்களுக்கு உதவிசெய்ய வேண்டுமென்று தன்னை வேண்டிக்கொண்டதாக இருந்தது'' - அப்போஸ்தலர் 16:9

பவுல் தம் இரண்டாவது சுற்றுப்பிரயாண ஊழியத்துக்கு துணையாக சீலாவைத் தெரிவு செய்தார். துவக்கத்தில் பர்னபாவும், பவுலும் இணைந்து செல்லவே திட்டமிட்டிருந்தனர். ஆனால் மாற்கு பொருத்தமானவர் என்று அவரை உடன் அழைத்துச்செல்வதில் இருவருக்குமிடையே கருத்துவேறுபாடு ஏற்பட்டது. இதன் முடிவு, பர்னபாஸ் மாற்குவை கூட்டிக்கொண்டு சைப்ரஸ் தீவில் உள்ள சகோதரர்களை மீண்டும் சந்திக்கும்படி புறப்பட்டுச் சென்றார். பவுலோவென்றால் கலாத்தியாவிலுள்ள சபைகளுக்கு தரைமார்க்கமாக சென்றார். போகும்வழியில் ஒருவேளை தம் சொந்தப் பட்டணமாகிய தர்சூஸுக்கும் சென்றிருக்கக்கூடும். வெளித்தோற்றத்தில் காணும்போது, சீலாவும் பிரயாணம் துவங்குமுன்பாக அவரது வீடாகிய எருசலேம் சென்று தம் காரியங்களை முடித்துவிட்டு பின்பு ஆசியா மைனரில் பவுலுடன் இணைந்துகொண்டதாக காணப்படுகிறது. பவுல் அப்போஸ்தலன் தன் பிராயணத்தைத் துவங்கும்பொழுது "அவர்கள்" என்று கூறுவதற்கு பதிலாக, "அவர்கள் என்ற வார்த்தையை உபயோகித்தும், இறுதியாக, லூக்கா, துரோவா பட்டணத்தில் அவர்களோடு பிரயாணத்தில் ஒன்றிணைத்துக்கொண்டபிறகு, "நாங்கள்" என்றும் வரளாற்று ஆசிரியரான லூக்கா எழுதியிருப்பதை அடிப்படையாகக்கொண்டு நாம் அனுமானிக்கிறோம்.

ஆசியா மைனரிலுள்ள சபைகளுக்கும் அப்போஸ்தலர் பிரயாணத்தின்போது உருவாக்கப்பட்டவை. அங்குள்ள சகோதரர்களை உற்சாகப்படுத்தவும் பலப்படுத்தவும் அறிவில் வளர்ச்சிபெறச்செய்யவும், கிருபையில் வளர தூண்டுவதுமே, பவுல் அந்த சபைகளை சந்திப்பதன் நோக்கமாயிருந்தது. அவரது பிரயாணத்தினால் கிடைக்கப்பெற்ற கனிகளை சந்தித்ததின்மூலம், அப்போஸ்தலர் புத்துணர்ச்சியடைந்ததில் சந்தேகத்திற்கிடமில்லை. லிஸ்தீராவில் தேவனுடைய போதுமான அளவு வளர்ச்சியடையும்படி சென்றடைந்ததை பவுல் கண்டார். தீமோத்தேயு என்ற பெயருடைய அந்த இளைஞனுக்கு 21வயது இருக்கக்கூடும். அவரது தகப்பன் ஒரு கிரேக்கனாயும் அவரது தாய் ஒரு யூதஸ்திரீயாகவும் இருந்தனர். இக்காலகட்டத்தில் கிரேக்க நூல் கூறுகின்றபடி அவள் ஒரு விதவையாய் இருந்ததாக காணப்படுகிறது.

மதப்பற்றில் வளர்ச்சியடைந்தபோதிலும், தீமோத்தேயுவுக்கு யூத மதசட்டத்தின்படி விருத்தசேதனம் செய்யப்படவில்லை. பின்பு, அப்போஸ்தலர் பவுலுடன் பின்னாளில் வெளியூர்க்கு சத்தியஊழியம் செய்யப்போகும்போது, விருத்தசேதனம் செய்யும்படி பவுலால் தீர்மானிக்கப்பட்டு, அவ்வாறே செய்யப்பட்டது. அப்போஸ்தலர் பவுல் செல்லும் இடங்களிலும் எருசலேமில் அப்போஸ்தலர்களது ஆலோசனைக்கூட்டத்திலும் கிறிஸ்தவ சகோதரர்கள் விருத்தசேதனம் செய்யப்படுதல் அவசியமற்றது என்று வலியுறுத்திய பவுல், தீமோத்தேயுவுக்கு விருத்தசேதனம் செய்த இச்செயல், முன்னுக்குப்பின் முரணாகவும் விநோதமாயும் உள்ளது. மேலும் புறஜாதியானாகிய தீத்துவுக்கு விருத்தசேதனம் பண்ணுவதற்கு அப்போஸ்தலர் சம்மதம் தெரிவிக்கவில்லை என்பதும் நமக்கு நினைப்பூட்டப்படுகிறது (கலாத் 2:3). இக்காரியங்களை கருத்தில்கொண்டு பார்க்கும்போது, ஏன் தீமோத்தேயு விருத்தசேதனம் செய்வதற்கு பவுல் சம்மதித்தார்? முறையாகப் புரிந்துகொள்ளும்பொழுது, அப்போஸ்தலருடைய நடத்தை

முழுமையாக முரண்பாடற்றதாக இருக்கிறது என்று இதற்கு நாம் பதிலளிக்கிறோம். மோசேயின் பிரமாணத்தில் விருத்தசேதனம் இடம்பெறவில்லை, பலநூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பிருந்த ஆபிரகாமினிடத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டது. இது ஆபிரகாமின் பிள்ளைகள் அனைவர்மீதும் இது ஒரு முத்திரையாக அல்லது அடையாளமாக இருக்கும் நோக்கத்துடனே நியமிக்கப்பட்டது. எருசலேமிலுள்ள ஆலோசனைச்சங்கம் இதுமுதற்கொண்டு, எந்த யூதரும் விருத்தசேதனம் செய்யக்கூடாது என்று தீர்மானம் இயற்றவில்லை. மாறாக, கிறிஸ்தவனுக்கு விருத்சேதனம் தேவை என கருதக்கூடாது என்றே தீர்மானித்திருந்தனர். இந்த விஷயத்தில் அப்போஸ்தலர் பவுலின் கருத்து மிகவும் திட்டவட்டமானது. அவர் கூறுகிறார்:

"கிறிஸ்து இயேசுவினிடத்தில் விருத்தசேதனமும் விருத்தசேதனமில்லாமையும் ஒன்றுக்கும் உதவாது; அன்பினால் கிரியை செய்கிற விசுவாசமே உதவும்" -கலாத்.5:6.

மாம்சத்தின்படி ஆபிரகாமின் பிள்ளைகளாக இருப்பது, கிறிஸ்துஇயேசுவுக்குள் புதியசிருஷ்டிகளாக உருவாக்க போதுமானதாயிராது. ஆகவே மாம்சத்தின்படியான விருத்தசேதனம் புதியசிருஷ்டிக்குரிய நிபந்தனைகளை நிறைவேற்றாது என்பதே இங்கு கூறப்படும் கருத்தாகும். முன்பு யூதனாயிருந்தாலும் புறஜாதியானாயிருந்தாலும், ஜீவனுள்ள விசுவாசத்தின்மூலமாக கிறிஸ்துவின் சரீரத்தின் அங்கமாக தேவனால் புதுசிருஷ்டியாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டபிறகு, ஆவிக்குரிய இஸ்ரயேலனாக இருக்கவேண்டுமானால் இருதயத்தை விருத்தசேதனம்செய்த புதுசிருஷ்டியாக இருக்கவேண்டும். இருதயத்தில் விருத்தசேதனம் என்பது மாம்சத்தின் நோக்கங்கள், நம்பிக்கைகள், விருப்பங்களை அறுத்துவிடுவதையே குறிக்கிறது. ஆகவே இந்த விளக்கங்களை அறியும்பொழுது, தீமோத்தேயுவுக்கு விருத்தசேதனம் பண்ணப்பட்டதற்கு எவ்வித ஆட்சேபமும் இருக்காது என்று நாம் காண்கிறோம். இது அவருக்கு ஆவிக்குரிய உதவியை கொண்டுவரலாம், அல்லது தீமையை உண்டுபண்ணலாம். இது அடையாளம் மட்டுமே என்று தெளிவாகப் புரிந்துகொண்டு செய்யப்படுமானால், நிஜமான விருத்தசேதனம் ஒருவரை கிறிஸ்துவின் சரீர அங்கமாக, திருச்சபையாக உருவாக்கும், அப்படிப்பட்ட விருத்தசேதனத்தை தீமோத்தேயு அப்போது பெறவில்லை. தீமோத்தேயுவின் தாய் ஒரு யூதஸ்திரீயாக இருந்தபடியால், அவருடைய தகப்பன் ஒரு யூதஸ்திரீயாக இருந்தபடியால், அவருடைய தகப்பன் ஒரு கிரேக்கனாய் இருந்தும், அவர் ஒரு யூதனாக வளர்ந்தார். இந்த உண்மையை யூதர்கள் அனைவரும் அறிந்திருந்தபடியால், அவர்களது பிரயாணத்தின்போது தொடர்புகொள்ளுகிறவர்கள், அவர் விருத்தசேதனம் செய்திருக்கிறாரா இல்லையா என்று கேள்விஎழுப்பக்கூடும். விருத்தசேதனம் செய்யவில்லை என்று பதில் அளிக்கப்படுமானால், அவர் ஒருபோதும் நல்ல யூதனல்ல, அவர் யூத மத கொள்கைகளை விட்டுவிலகினவர் என்று அர்த்தங்கொள்வர். விருத்தசேதனம் செய்தவர் என்றால், இந்த தடைகள் அகன்றுபோய், மாபெரும் செல்வாக்கோடு அவர்கள் மத்தியில் இருக்கவும், அவர்கள் உள்ளத்தில் நெருக்கமான உறவை ஏற்படுத்தவும் முடியும்.

அப்போஸ்தலர் பவுலின் குணதிசயங்களில் கபடற்ற தன்மையும் நேர்மையுமே ஒன்றைக்காட்டிலும் மற்றொன்று சிறந்ததாய் இருந்தது. தீமோத்தேயு மற்றும் தீத்துவின் விஷயத்தில் பவுலின் நடத்தையை முறையான வெளிச்சத்தில் நீதியான நோக்கில் பார்க்கும்போது, பவுலின் அணுகுமுறை தீமோத்தேயுவுக்கு விருத்தசேதனம் செய்த விஷயத்தில், அவர்களை வஞ்சிக்கும்விதமாகவும், சமரசத்துக்காக விட்டுக்கொடுக்கும் விதமாகவும் உள்ளதாக சிலர் கருதுகின்றனர். இந்த சட்டப்படியான வழியையே பவுல்;

"யூதரை ஆதாயப்படுத்திக்கொள்ளும்படிக்கு யூதருக்கு யூதனைப்போலவும், நியாயப்பிரமாணத்துக்கு கீழ்ப்பட்டவர்களை ஆதாயப்படுத்திக் கொள்ளும்படிக்கு போலவுமானேன்" - 1கொரிந் 9:20.

எந்தவிதத்திலும் சத்தியத்தை சமரசத்திகென விட்டுக்கொடுக்கும் எண்ணம் அவரிடத்தில் இல்லை. பேதுருவை ஒருமுறை எதிர்த்துநின்றது இதற்கு ஒரு நல்லசான்று, யூத மற்றும் புறஜாதி

விசுவாசிகளோடு பழகுகையில், உள்ளுணர்வுகளை மறைத்துப் பழகினார். எப்படியெனில், பேதுரு புறஜாதியாரோடே சாப்பிட்டார், ஆனால் யூதர்கள் வந்தபோதோ பயந்து, புறஜாதியாரிடமிருந்து விலகிப் பிரிந்தார் (கலாத்2:11). கலாத்தியருக்கு எழுதிய அவரது நிருபத்திலும் இது வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இதில், புறஜாதியாராயிருந்து சத்தியமார்க்கத்துக்கு உட்பட்டோர்க்கு விருத்தசேதனம் யூதர்களைப்போல் கட்டாயமாக்கப்படவில்லை என்றும், ஒருவேளை அவர்கள் விருத்தசேதனம் பண்ணுவார்களாகில் நியாயப்பிரமாணங்களையும் அதன் சடங்குகளையும் குறித்து ஓரளவே நம்பிக்கை உடையோராய், அவர்களது இரட்சிப்புகென்று தேவனால் ஏற்றுக்கொள்ளும்படிக்கு கிறிஸ்துவின் பலியின் புண்ணியத்தின்மேல் முழுநம்பிக்கை வைக்கவில்லை என்று பொருள்படும் என்று நேரியசிந்தனையில் குறிப்பிடுகின்றார். அவர்களுக்கு பவுலின் வார்த்தைகள் இதோ; “நீங்கள் விருத்தசேதனம் பண்ணிக்கொண்டால், கிறிஸ்துவினால் உங்களுக்கு ஒரு பிரயோஜனமுமிராது.. மேலும் விருத்தசேதனம் பண்ணிக்கொள்கிற எந்த மனுஷனும், நியாயப்பிரமாணம் முழுவதையும் நிறைவேற்ற கடனாளியாயிருக்கிறான். நியாயப்பிரமாணத்தினால் நீதிமானாகும்படி விரும்புகிற நீங்கள் யாவரும், கிறிஸ்துவை விட்டுப்பிரிந்து, கிருபையினின்று விழுந்தீர்கள் *ஙி* கலாத் 5:2-4. நாமும் அவ்வாறே, உடை, சடங்குகள் மற்றும் நடைமுறைத் தன்மைகள் போன்றவற்றில் சலுகை அளித்தலை தெளிவாக வகையறுத்துக் காண்பிப்போமாக. இது நம்மைச்சுற்றிலும் உள்ளவர்களிடத்தில் உள்ள தப்பெண்ணம் அல்லது அறியாமையை முறையாக உருவாக்கும். ஆதலால், கொள்கைகளின் அடிப்படையில் சலுகைகளை ஏற்படுத்துவது, எந்த தனிநபருக்கும் எந்த சூழ்நிலையிலும் அனுமதிக்கப்படத்தக்கதல்ல.

அப்போஸ்தலர் லிஸ்திராவிலுள்ள சகோதரர்களை சந்தித்து தன் வெளியூர் பிரயாணத்தை வெற்றிகரமாக முடித்தபிறகு, ஆசியா மைனாக்கு பிரயாணிக்க எண்ணங்கொண்டிருந்தார். ஆனால் கர்த்தர் அவர்களது முயற்சிகளை தடைசெய்வதை அறியும்வரைக்கும், தயவற்ற சூழ்நிலை அவர்கள் மத்தியில் காணப்பட்டது. அதன்பின்பு மற்ற இடங்களுக்கு ஊழியம்செய்வது குறித்து குழப்பம் ஆரம்பமானது. நிச்சயமற்ற தன்மையே பவுலை வழிநடத்துவதற்கு கர்த்தருக்கு சாதகமான தருணமாயிற்று. பவுலுக்கு தரிசனத்தில் ஒரு மனிதர் மக்கெதோனிய தேசத்து உடையணிந்து, அவரை நோக்கி; “நீர் மக்கெதோனியாவுக்கு வந்து எங்களுக்கு உதவிசெய்யவேண்டும்” என்று வேண்டுகோள் விடுத்தான். இதை தெய்வீக வழிநடத்துதலாக அப்போஸ்தலர் ஏற்றுக்கொண்டு, ஐரோப்பாவைநோக்கி தம் பிரயாணத்தை உடனடியாகத் தொடங்கினார். இங்கு தேவன் தம் சபையின் அனைத்து நலன்களிலும் அக்கறையாயிருந்து, மேற்பார்வையிட்டு வழிநடத்துகிறார் என்பதற்கான சாட்சியத்தை நாம் அடைகிறோம். சிறிய ஆசியாவுக்கு சத்திய செய்தியை பிரசங்கிக்க அனுமதிக்காததால், அதன்மேல் தேவன் வெறுப்புற்றிருக்கிறார் என்று அர்த்தமல்ல தேவன் வெறுப்புற்றிருக்கிறார் என்று அர்த்தமல்ல, பிற்பாடு, உகந்தநேரத்தில் அங்கே செல்ல அனுமதிப்பார். ஆனால் ஐரோப்பாவுக்கு செய்திசொல்ல இதுவே சரியான சமயமாயிருந்தது.

ஐரோப்பாவிற்கு அப்பாலிருந்து, தெற்குபுறமாக ஆப்பிரிக்காவுக்கு கர்த்தர் தம் செய்தியை சொல்ல வழிநடத்தியிருக்கலாம். ஆனால் தெய்வீகத்திட்டத்தின் ஒவ்வொரு பண்பும் ஏற்றவேளையில் நிறைவேறும்படி நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தற்போது, தெய்வீக ஏற்பாட்டின்படி, கிறிஸ்துவுக்குள்ளான தெய்வீகக்கிருபையின் செய்தி கிரேக்கர்களுக்கு செல்லவேண்டிய தருணமாயிற்று. இந்த காலகட்டத்தில் அவர்கள் கலையிலும் இலக்கியத்திலும் உலகிலேயே மிகச்சிறந்தவர்களாக அறியப்பட்டிருந்தனர்.

மருத்துவனாகிய லூக்கா, இக்காலகட்டத்தில்தான் பவுலோடு ஊழியப்பிரயாணத்தில் இணைந்துகொண்டார் என்று கருதப்படுகிறது. கல்விமானாக விளங்கின இந்த சதுசேயன், ஒரு மருத்துவராயுமிருந்தார். பரிசுத்தபவுலின் பேச்சுக்களை எழுத்துவடிவில் கொண்டுவர, கர்த்தர் லூக்காவை ஏற்பாடுசெய்திருந்தார். இதனால் அப்போஸ்தலருடைய நிருபங்கள்,

அக்காலத்திலிருந்த அநேக சபைகளுக்கு எடுத்துச்சொல்லப்பட்டது. அதோடுகூட, ஆதிசபையிலிருந்து தற்காலம்வரை உள்ள கர்த்தருடைய பிள்ளைகள் அனைவருக்கும் கிடைத்தது. லூக்கா சுவிசேஷத்தினை எழுதியதோடல்லாமல், அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகளையும் மற்றும் பரிசுத்தபவுலின் நிருபங்களில் ஏறத்தாழ அனைத்தையும் இவரே எழுதினார். இங்கு கிறிஸ்துவின் பல்வேறு சரீர அங்கங்கள் பெற்ற பாக்கியங்களை நாம் மற்றொரு உதாரணமாக பெறுகின்றோம். லூக்கா, அப்போஸ்தலர் பவுலைப்போல் இருக்கமுடியாது, அல்லது பரிசுத்தபவுலின் ஊழியத்தை செய்யவும் முடியாது. ஆனால் கர்த்தரால் அவரை சத்தியத்தை பெருமளவில் பிரஸ்தாபிப்பதற்கு திறம்படவும், மேன்மையாகவும் உபயோகிக்கமுடியும்.

R 5903 : Page 152

அவ்வாறே நம்மிடமும் காணப்படுகின்றது. நாம் அப்போஸ்தலர்களாக முடியாது. நம்மால் மாபெரும் காரியங்களை செய்யவும் முடியாது. ஆனால் கர்த்தரின் ஆவியால் நிரப்பப்படும்போது, சத்தியத்தில் சில ஊழியங்களை செய்யும் பாக்கியம் பெறுகின்றோம். கர்த்தருக்காகவும் சகோதரர்களுக்காகவும் செய்யும் எந்தௌஊழியமும், அற்ப ஊழியமாகிய ஒருவரது பாதங்கழுவுதலுங்கூட கனமுள்ளதும் பாக்கியமானதுமாகும்.

தியத்தீராளாகிய லிதியாள் :-

கிரேக்கநாட்டில் மக்கெதோனியாவின் பிரதான பட்டணங்களில் ஒன்றாக பிலிப்பி பட்டணம் உள்ளது. ஐரோப்பாவிலேயே இந்தப் பட்டணத்தில்தான் முதலாவதாக காணப்படுகிறது. அப்போஸ்தலரும் அவரது உடன் ஊழியர்களும் ஓய்வுநாளன்று என்றைக்கும்போல் தேவனை தொழுதுகொள்பர்களைத் தேடினர். தேவன் வாக்குத்தத்தம் செய்திருந்த ராஜ்யத்துக்காக நம்பிக்கையோடு தேடினர். அப்படிப்பட்டவர்களே அவர் கொடுக்கவிருக்கிற சுவிசேஷ செய்தியை ஏற்றுக்கொள்ள நன்கு ஆயத்தமாயிருப்பர். இயேசு மீட்பராக தம் முதலாம்வருகையில் வந்து, தம்மையே பலியாக்கி, ஆயிரமாண்டு ஆட்சிக்கான அஸ்திவாரத்தை ஏற்படுத்திச் சென்றார். அவரது தியாகபலியின் ஆசீர்வாதங்கள் ஒவ்வொரு சிருஷ்டிப்புக்கும் சென்றுசேரும்படி ஏற்பாடுசெய்திருக்கிறார். ஆனால் பொதுவாக உலகின் ஜனங்களிடத்தில் தொடர்புகொள்வதற்கு முன்பாக, தற்போது, ஆவிக்குரிய இஸ்ரயேலராகிய சிறுமந்தையாரை இயேசுவோடு ஆயிரமாண்டு அரசாட்சியின் ஆசீர்வாதங்களை நிர்வகிப்பதற்காக அவரது ராஜாக்களும் ஆசாரியர்களுமாக இருக்க அழைத்து வழிநடத்திவருகிறார்.

பிலிப்பி பட்டணத்தில் வழிபாட்டுஸ்தலம் இல்லை என்பது விசாரணையிலிருந்து தெரியவருகிறது. இதனால் அங்கு பவுலுக்கும் அவரத் உடன் ஊழியர்களுக்கும் காரியங்கள் மிகவும் தயவற்றதாகக் காணப்பட்டிருக்கக்கூடும். ஒவ்வொரு ஓய்வுநாளின்போது அங்கு பட்டண நுழைவாயிலின்வெளியே, ஆற்றின் அருகில் மதக்கூட்டம் நடைபெறுவதை அவர்கள் கேள்விப்பட்டனர். அது தெய்வீக ஐக்கியத்திற்கு முக்கியத்துவமளிக்கும் ஜெபக்கூட்டமாக இருந்தது. யூத வழிபாட்டுஸ்தலத்தில் காணப்படும் வசதிகள் அங்குஇல்லை. ஆட்டுத்தோல்களால் வாசித்தலும் வழக்கத்திலில்லை. மாறாக ஜெபமும் வழிபாடுமே அங்கு செய்யப்பட்டுவந்தது. இவையனைத்தும் அப்போஸ்தலர் சுவிசேஷசெய்தியை பிரசங்கிப்பதற்கு சாதகமாக இருந்தன. அவ்விடத்திற்கு வருவதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தோரிடத்தில் அவர் உடையாடி, நன்மையான எந்த ஈவையும் அருள்பவரை துதித்தலின் முக்கியத்துவத்தையும், இருதயத்தால் தொழுதுகொளவதன் முக்கியத்துவத்தையும் எடுத்துரைத்தார். அதன் பிறகு இயேசுவின் பலி மற்றும் அவரது மரணம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதல் மற்றம் அவர் வல்லமையோடும் மாபெரும் மகிமையோடும் இரண்டாம் வருகையில் வரவிருப்பதையும் ஶ இவைகளிலுள்ள நற்காரியங்களையும் விளக்கினார். தற்போது அவரது சரீரத்தின் அங்கமாகவும் திருச்சபையாகவும் ஆயிரவருடயுகத்தில் கிறிஸ்துவுக்கு உடன்சுதந்திரராகும் அழைப்பு கொடுக்கப்பட்டிருப்பதையும் அவர்களுக்கு நிச்சயமாக அவர் காண்பித்திருப்பார்.

ஆயினும் அங்கே ஜெபக்கூட்டத்தில் கலந்திருந்த அநேகர் அல்லது ஒருசிலரில், ஒரு ஸ்திரீயினுடைய இருதயம் ஆயுத்தமான நிலைமையில் செய்தியை கேட்டுக்கொண்டிருந்தது.

அவள் பெயர் லிதியாள். அவள் இரத்தாம்பரம் விற்கிறவளாயிருந்தாள், தற்காலத்தைக்காட்டிலும் பழையகாலங்களில் சாயங்கள் அதிக விலையுள்ளதாயிருந்தது. மேலும் அவற்றை எப்படி தயாரிப்பது என்ற அறிவும் இரகசியமாயிருந்ததால், அத்தொழில்செய்து வருவாய் ஈட்டமுடிந்தது. இவ்வாறாக லிதியாள் நிதிநிலைமை போதுமான அளவு கிடைக்கப்பெற்றிருந்ததை நாம் யூகிக்கமுடிகிறது. சத்தியம் அவளது இருதயத்தை திறந்ததோடு மட்டுமல்லாமல், அவளது புரிந்துகொள்ளும் கண்களும் பிரகாசமாயிருந்தது. இதனால் தன்னை முழுவதும் அர்ப்பணிக்க உடனே கீழ்ப்படிந்தாள். அதாவது அவளும் அவளது விசுவாசவீட்டாரும் அர்ப்பணிப்புக்கு அடையாளமாகிய தண்ணீர் ஞானஸ்நானம் மூலம் தங்களை கர்த்தருக்கு ஒப்புக்கொடுத்தனர்.

தேவபக்தியுள்ள பெற்றோர், அவ்வாறே தேவபக்தியில் விருப்பங்கொண்ட குழந்தைகளை எப்பொழுதும் அடையப்பெறுவதில்லை. வேதாகமத்தில் இத்தன்மையுள்ள 7 சம்பவங்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. கர்த்தருக்கென்று ஊக்கமாய் தன்னை ஒப்புக்கொடுத்து, அவரது வசனத்தினால் வழிநடத்தப்படும் பெற்றோர், அவரோடு உடன்ஜீவிப்பவர்களிடத்தில் மற்றும் அவரது நேரடிப் பராமரிப்பின்கீழ் இருப்பவர்களிடத்தில் பொதுவாகவே நல்ல செல்வாக்கு உடையவராக விளங்குவார்கள் என்று நமது தனிப்பட்ட அனுபவத்தின்மூலம் அறிந்திருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட அனுபவத்தின் மூலம் அறிந்திருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட ஒவ்வொரு பெற்றோரிடத்திலும் அப்படிப்பட்ட நம்பிக்கை மற்றும் ஜெபத்தின் ஆதிக்கமிருந்து, அதனை தங்கள் குடும்பங்களில் தேடவேண்டும். ஆனால் பேச்சு மற்றும் செயலில் எச்சரிக்கையாயிருந்து, சிரத்தையோடு அதை தேடாவிடில் அதை அடையமுடியாது. கிறிஸ்துவுக்குள்ளான தேவசித்தத்துக்கு நம் இருதயத்தின் நினைவுகளை சிறைப்படுத்துவதே பேச்சு மற்றும் செயலை கட்டுப்பாட்டின்கீழ் கொண்டுவருவது குறிக்கும். ஆயினும், தங்கள் குழந்தைகள் பெருமளவில வளரும்வரை, பெற்றோர் தேவபக்தியின் நிலைப்பாட்டை அடையாதிருந்து, பகுத்துணரத் தவறி, தங்கள் பொறுப்புணர்வுகளை உணராதிருக்கும்போது, அவர்களது குழந்தைகள் அவர்களது தேவபக்தியின் நிச்சயத்தை அறிந்துணராது மதிப்பளிக்காதிருந்தால், பெற்றோர் குழந்தைகளை கடிந்துகொண்டு, இரக்கமின்றி நடந்து, அறிவுறுத்தக்கூடாது. இன்னும் சரியாகச் சொல்வோமானால், பெற்றோர் கர்த்தரை அறிய ஆரம்பித்தபிறகு, தங்களது சொந்தஜீவியம் மற்றும் தங்கள் குழந்தைகளை பயிற்றுவித்தல் போன்றவைகளிலும், அவரது வசனத்தின் அறிவுரைகளைப்புரிந்துகொள்ளும் வாய்ப்பு அடைந்து, அதன்பின் குழந்தைகளை கர்த்தரது புத்தியறிவின்பேரில் பேணிவளர்க்க வேண்டும். இவ்வாறு கர்த்தரது வசனங்களின் ஆழங்களை தெரியப்படுத்தினபிறகே, எதை செய்யவேண்டும், எதைசெய்யக்கூடாது என்ற அறிவைப்பெற்றபிறகே, கர்த்தரிடத்தில் பதில் சொல்வதற்கான பொறுப்பை அடைகிறார்கள்.

"அவள் எங்களை வருந்தி கேட்டுக்கொண்டாள்"

லிதியாள் வயதுமுதிர்ந்த குழந்தைகளுக்குத் தாயார் என்று அவளது விசுவாசவீட்டார் நம்பினதாக குறிப்பிடப்படுகிறது. பிலிப்பி பட்டணத்தில் மேலோங்கியிருந்த விக்கிரங்களை அலட்சியப்படுத்தி, இவர்கள் மெய்தேவனை முழுமையாக அவளது செல்வாக்கின்கீழ், அவளோடுகூட தொழுது கொண்டிருந்தனர். அவளது கணவன்பெயர் குறிப்பிடப்படாததால், அவள் ஒரு விதவையாய் இருந்தாள் என்று நாம் அனுமானிக்கிறோம். ஆதலால் யாரிடமும் கலந்தாலோசிக்க இடமின்றி, தனக்கிருந்த உரிமையைக்கொண்டு, அப்போஸ்தலரையும் அவரது உடன் ஊழியர்களையும் தன் வீட்டுக்கு வந்து தங்கும்படியும் அவர்களை உபசரிக்க விருப்பமாயுள்ளதையும் கூறி அழைத்தாள். அப்படிப்பட்ட விருந்தினர் தன் வீட்டிற்கு வருவதன் மூலம் அவர்களை கனப்படுத்துவதற்கு பதிலாக, தன்னைத்தானே கனப்படுத்திக்கொள்வதாக அவள் உணர்ந்திருந்தது முறையானதாய்த் தோன்றுகிறது. தேவனுடைய ஊழியக்காரர்களும், கிறிஸ்துவுக்குள்ளான சகோதரர்களுமாய் இருந்தோரை அவளது வீட்டுக்கூரையின்கீழ் உபசரிப்பதை தனக்கு மேன்மையாகக் கருதினாள். அவர்களை அழைக்கும் போது, "நீங்கள் என்னைக் கர்த்தரிடத்தில் விசுவாசமுள்ளவளென்று எண்ணினால், என் வீட்டிலே வந்து தங்கியிருங்கள் என்று எங்களை வருந்திக் கேட்டுக்கொண்டாள்" என்று எழுதப்பட்டுள்ளது (அப் 16:15).

இங்கு அப்போஸ்தலர் பிறரை நிர்ப்பந்தப்படுத்த ஆய்த்தமாயிராமல், உனக்கு பிரசங்கித்தபடியால், நானும் என் உடன்சகோதரர்களும் தற்காலிகத் தேவைகளுக்கு நிச்சயமாக உன்னால் ஊழியங்கொள்ளமுடியும் என்று அவளிடம் வலியுறுத்திபேசவில்லை. அதுவே உண்மையாயும் இருந்தது. இன்னும் சரியாகக் கூறுவோமானால், அப்போஸ்தலர் தற்காலிகத் தேவைகளுக்காக வேறு எந்த குறிப்புக்களும் கொடுக்கவில்லை. மெய்யாகவே லிதியாளின் விண்ணப்பம் தெரிவிக்கப்பட்டதும் உடனடியாக ஏற்கப்படவில்லை. இயேசுவின் சீஷர்கள் மற்றவர்களுக்கு தொந்தரவு தர விருப்பமின்றி இருந்ததாக தோற்றமளிக்கிறது. அவர்கள் வற்புறுத்தப்பட்டனர் என்ற வார்த்தையிலிருந்தே, படிப்படியாக வலியுறுத்தப்பட்டபின்பே அழைப்பை ஏற்றுக்கொண்டனர் என்பது தெரியவருகிறது. இப்படிப்பட்ட விஷயங்களில் கர்த்தருடைய பிள்ளைகள் ஞானமாக நடந்துகொவதைக் காண்பது எத்தனை அதிகமாக செயல்படவேண்டும்!.

தெய்வீக மேற்பார்வை உண்மை சுவிசேஷத்தின்மேலும், ஊழியக்காரர்கள்மேலும் இருப்பதற்கான ஒரு விசேஷபோதனையாக இப்பாடம் பலதரப்பட்டதாயிருக்கிறது என்றும், சத்திய ஊழியம் செய்யும்போது அவரது பிள்ளைகள் அவரது ஞானம் அன்பு வல்லமைமேல் எவ்வளவாக முழு நம்பிக்கை வைத்திருக்கவேண்டும்! என்றும் காண்கிறோம். அப்போஸ்தலரையும், உடன் ஊழியர்களையும் இவ்விடத்திற்கு விசேஷமாக வழிநடத்திவந்தபிறகு, மிகச்சிறிய ஜெபக்கூட்டத்தில், ஒரு குடும்பம் மனமாற்றமடைந்ததாக காணப்பட்டது. அதனையடுத்து, மாபெரும் சிக்கலை தம் உண்மையுள்ள சீஷர்கள் மீது விழும்படி திடிரென்று கர்த்தர் அனுமதித்தார். இந்த சோதனை தீய ஆவிகளால் ஏற்பட்டது. ஒரு வாலிபஸ்திரீ தீய ஆவியால் ஆட்கொள்ளப்பட்டு (விழுந்துபோன தூதர்களில் ஒருவன்) குறிசொல்ல ஏவுகிற ஆவியைக் கொண்டிருந்து, எதிர்காலத்தைப்பற்றி கூறுதல், காணாமறபோனவைகளை பற்றி தெரிவித்தல் போன்ற குறிசொல்லுகிறதினால், செல்வாக்கு மிகுந்த தன் எஜமான்களுக்கு மிகுந்த ஆதாயத்தை உண்டாக்கிவந்தாள். அவள் ஒரு அடிமைப்பெண்.

இப்படி அநேக நாட்கள் அப்போஸ்தலர்களும் அவரது உடன்வேலையாட்களும் லிதியாளின் இல்லத்திலிருந்து கர்த்தருடைய ஊழியத்தைச்செய்ய போகும்போதும் வரும்போதும் அந்தப்பெண் பிந்தொடர்ந்துவந்து, “இந்த மனுஷர் உன்னதமான தேவனுடைய ஊழியக்காரர், இரட்சிப்பின் வழியை நமக்கு அறிவிக்கிறவர்கள் என்று சத்தமிட்டாள்” - அப் 16:17. உள்ளபடியே கூறுவோமானால், அந்தப்பெண் அவர்களை அறிந்திருக்கவில்லை. ஆனால் அவளை ஆட்கொண்டிருந்த தீயஆவிகள் அவர்களை அறிந்திருந்தன. அந்த தீயஆவிகள் எந்தளவுக்கு பின்னால் நடக்கப்போகிறவைகளை முன்னறிவித்தார்களோ, நமக்கு தீர்மானமாய்த் தெரியாது. ஆனால் நடைபெற்ற காரியங்களையெல்லாம் அவைகள் முன்னதாக ஆழ்ந்து ஆராய்ந்திருந்தன.

அப்போஸ்தலர் அந்தத் தீயஆவியை வெளியேற்றினபிறகு, அவளுடைய எஜமான்களும் நண்பர்களும் தங்கள் ஆதாயத்து நம்பிக்கை அற்றுப்போயிற்றென்று கண்டு, கட்டுக்கடங்காத வெறியால் கொந்தளித்து கலகம்செய்தனர். அப்போஸ்தலர் அந்த ஸ்திரீயிடமிருந்து தீயஆவியை வெளியேற்றிவிடுவார் ஸி என்று யோசிக்காமலேகூட, அந்த தீயஆவி உண்மை பேசியிருக்கலாம், அல்லது, எவ்விதத்திலாவது அவர்களைக் குறித்து சாட்சியமளிப்பதி பிரியப்பட்டிருக்கலாம். ஆனால் இந்த சாட்சியம் நாளுக்கு நாள் அளிக்கப்படும் பொழுது பரிசுத்தபவுல் வேதனைப்பட்டார் என்று நாம் வாசிக்கிறோம். இந்த சாட்சியம் சத்தியத்தைத் தாங்கிநின்றதற்காக அவர் வருத்தப்படவில்லை, ஆனால் ஒரு தீயசத்தியிடமிருந்து வந்ததினாலேயே அவர் வருத்தப்பட்டார். ஏனெனில் அந்த தீயஆவிகள் சத்தியத்தை மதிப்பதில்லை என்று அவர் அறிந்திருந்தார். மேலும் விழுந்துபோன தூதர்களில் எவரும் தேவனைக்குறித்தும், நீதியின் கொள்கைகளைக் குறித்தும் மதிப்பளிக்கிறவைகளாயிருந்தால் மனுக்குலத்தின் மனதை கட்டுப்படுத்தத் தேடமாட்டார்கள். ஏனெனில் அந்த தீயஆவிகள் தெய்வீக சித்தத்துக்கு விரோதமாக இருந்து, அவர்களுக்கு தேவநீதி காயமேற்படுத்தும் என்பதாலேயே.

அப்.பவுல் அந்த வாலிபஸ்திரீயைப் பார்த்து ஒருவார்த்தையும் பேசவில்லை. அவள் பதில் சொல்வதற்கான பொறுப்புடையவளல்ல என்று கருதிக்கொண்டார். இயேசுவும் அப்போஸ்தலர்களும் அவரது ஆலோசனைப்படி இந்த தீயஆவிகளை ஏற்கனவே அடிக்கடி துரத்தினதுபோலவே, அப்.புவுல் அந்த தீய ஆவியுடனே பேசி, இயேசுவின் நாமத்தில் அந்தஸ்திரீயை விட்டுவெளியேறும்படி கட்டளையிட்டார்.

குறிசொலுகிற ஆவி

பன்றிகள்மேல் அசுத்த ஆவிகளின் கூட்டத்தை அனுப்பினபோது, அவைகள் மடிந்துபோனதால் ஏற்பட்ட நஷ்டம் காரணமாக, அதன் எஜமான்கள் நம் கர்த்தர்மேல் சினங்கொண்டனர். அவ்வாறே இங்கு அப்போஸ்தலரும் மற்றும் உடன் வேலையாட்களும் நல்ல இருதய நோக்கமுடையவர்களாய், தீயஆவிகளின் வல்லமையிலிருந்து விடுதலைபெற்ற ஸ்திரீயைப் பார்த்து சந்தோஷப்பட்டனர். ஆனால் அவளது எஜமான்களோ அவளது துயரநிலைமையால் ஆதாயமடைந்திருந்து, ஆதாயம்பெற முடியாதநிலை ஏற்பட்டபோது கோபமுற்றனர். அப்போஸ்தலர் அந்த ஸ்திரிக்கு எந்த தீங்கும் செய்திராததால், அவளது எஜமானர்களால் அவர்மேல் சட்டப்படி தக்குவதற்கு வழியில்லாமற்போயிற்று. ஆனால் எப்படியாயினும் பழிவாங்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு; இவர்கள் பிலிப்பி பட்டணத்தின் ஜனங்களது உரிமைகளில் குறுக்கிட்டு, நாம் ஏற்கத்தகாத புது மதத்தின் கொள்கைகளை திணிப்பதாக குற்றஞ்சாட்டினர். அப்பட்டணம் கிரீஸ் நாட்டில், ரோமரது ஆளுகைக்குட்பட்டிருந்தது.

கர்த்தரோ இவையனைத்தையும் அனுமதித்திருந்தார். அதாவது கலகம் ஒரு குறிப்பிட்ட எல்லையை அடையும்வரை அனுமதித்திருந்தார். அப்போஸ்தலர் பவுலையும் சீலாவையும் (சில்வனஸ் *ஸி* ளூலடஎயரேள) வணிக வளாகத்தில் அதிகாரிகள் முன், தண்டனை அளிக்கும்படி நிறுத்தினர். அந்த அதிகரிகள் கலகத்தைத் தடுத்து ஒழுங்கை நிலைநாட்டவே விசேஷமான அலுவலகத்தில் பணியாற்றுபவர்கள். தங்கள் மனத்துயரையும் அதிருப்தியையும் வெளிப்படுத்துவதற்கு அடையாளமாக, அவர்களது ஆடைகளை கிழித்துக்கொண்டு, தங்களது பட்டணத்தில் இப்படிப்பட்ட அமைதிக்குலைவு கொண்டுவரப்பட்டதாக கொந்தளிப்பூட்டினர். அவர்களது கண்ணோட்டத்தின்படி, அந்த மனிதர்களுக்கு விரோதமாய் எழும்பின ஜனங்கள் அறியும்படி, அவர்கள் குற்றவாளிகளே என்றும், தண்டனையடைய வேண்டியவர்கள் என்றும் எண்பிப்பதற்காகவே இவ்வாறு செய்தனர். தீயஆவிகளே கலகம் எழும்பக் காரணம் என்பதை அந்த அதிகாரிகளும் ஜனங்களும் அறியாதிருந்தனர். பவுல் அப்போஸ்தலன் வேறொரு இடத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளதுபோல்; “மாம்சத்தோடும் இரத்தத்தோடும் மட்டுமல்ல, உயர்ஸ்தானங்களில் செல்வாக்குப்பெற்றுள்ள பொல்லாத ஆவிகளோடும் நமக்குப் போராட்டம் உண்டு” என்கிறார்.

ஜனக்கூட்டத்தை திருப்திப்படுத்தவும், அமைதியை மீண்டும் உடனடியாக ஏற்படுத்தவுமே தேவ ஊழியர்களுக்கு அநேக அடிகளை வெளிப்படையாக அடிக்கச்செய்தனர். அநேகமாக மர அல்லது உலோகபிரம்பால் அடித்திருக்கக்கூடும். அவ்வாறு அடித்தபின்பு சிறைச்சாலையில் வைத்துக் காத்தனர். ஆ! ஊழியக்காரர்களது முயற்சிகளுக்கு எப்பேர்ப்பட்ட வெகுமதி அளிக்கப்பட்டுள்ளது! சத்தியத்துக்காகவும் கர்த்தருக்காகவும் தங்கள் ஜீவியத்தையே பலியாக்கினவர்களுக்கு எப்பேர்ப்பட்ட இழப்பீடு தரப்பட்டுள்ளது! தீயனபேசுதல், தீய கருத்துக்கள், மற்றும் தீமையாக நடத்தப்படுதலே இந்த மனுஷர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட இழப்பீடு.

நம் தேவன் மாறாததேவன் என்பதை நாம் நினைவுகூர்வோம். ஆதிகால சபையைப்போலவே இன்றையநாளின் சபையின் நலனுக்காக மேற்பார்வையிட்டு வருகிறார். அந்த வெளியூர் ஊழியர்களைப்போலவே இன்றைய நாளில் நம்மிடமிருந்து தேவன் எதை எதிர்பார்க்கிறார்? கிறிஸ்துவுக்குள்ளான நம் ஊழியத்தில் அவரது செய்திக்கும், அவரது பிரதிநிதிகளாக நாம் மனப்பூர்வமாக இருக்கவும், கடின துன்பங்களை மனதார சகிப்பதன்மூலமாக, நமது ஊழியம் முழு சான்றுபெற்றுள்ளது என்று எண்பிப்போமாக. அந்த சத்திய ஊழியக்காரர்களிடத்தில் விசுவாசம் அவசியத் தேவையாயிருந்து, அவர்களுக்கு நேரிட்ட கடின

அனுபவங்களை தேவனுடைய பராமரிப்பு என்று ஏற்றுக்கொண்டனர். அதற்கு மாறாக, கர்த்தரது தயவற்றநிலை என்றோ, அவரால் புறக்கணிக்கப்பட்டதனால் ஏற்பட்ட சாட்சியங்களென்றோ அவர்கள் எண்ணவில்லை. அவ்வாறே, கிறிஸ்துவின் பள்ளியில் அம்மாதிரியான விசுவாசத்தின் பாடங்களை நாமும் கற்று, இயேசு மற்றும் அப்போஸ்தலர்களது அடிச்சுவடுகளை மகிழ்ச்சியுடன் பின்பற்றவேண்டும், அதோடுகூட வளமையிலும், உபத்திரவங்களிலும் சந்தோஷப்படக் கற்கவேண்டும்.

See more Books & Articles at www.foodfornewcreature.com